Detectie en Aanpak van Arbeid-gerelateerde Aandoeningen: Struikelblok voor de Huisarts?

Haio: CAEYERS Tine , KUL
Promotor: DE LEPELEIRE Jan , KUL
Praktijkopleider: Aerden Bieke

Context: Ik heb mijn onderzoeksresultaten van een vroegere thesis gebruikt om het belang van een ruimere blik voor arbeidgerelateerde aandoeningen aan te tonen. Wie niet kijkt, niet ziet ... Arbeid vormt m.i. een frequent en belangrijk thema op de huisartsraadpleging. Dit erkennen is een belangrijke eerste stap naar goede diagnostiek en aangepast beleid.

Onderzoeksvraag: In welke mate worden koeltechniekers beroepsmatig blootgesteld aan zware metalen (cadmium in het bijzonder) door het hardsolderen/braseren met cadmiumhoudende zilverbagetten?

Methode: Voor mijn arbeidsgeneeskundige thesis (mei 2008) werden omgevingsmetingen en biologische monitoring (urine en bloedstalen) uitgevoerd in twee koeltechniek bedrijven. Deze cross-sectionele studie omvatte 2 studie groepen: 12 koeltechniekers (bedrijf A) die niet recent werden blootgesteld aan cadmiumdampen (blootstellingsstop twee jaar voordien). De andere groep (17 koeltechniekers) werkten op het moment van het onderzoek met cadmiumhoudende zilverbagetten tijdens hun braseer activiteiten. Hiier is sprake van recente blootstelling aan cadmiumdampen (bedrijf B). Tevens werd gebruik gemaakt van een vragenlijst om demografische gegevens, rookgewoontes en lasactiviteiten te objectiveren. Om de struikelblokken voor arbeidgerelateerde aandoeningen voor de huisarts te onderzoeken, ben ik op zoek gegaan naar bestaande thesissen en artikels mbt dit onderwerp.

Resultaten: De omgevingsmonitorings resultaten van mijn vroegere thesis toonden duidelijk aan dat er zeer hoge cadmiumconcentraties in de ademzone van de werknemer aanwezig zijn tijdens braseeractiviteiten met cadmiumhoudende zilverbagetten. Biologische monitoringsgegevens toonden eveneens een positieve correlatie aan tussen het aantal dienstjaren als koeltechnieker en het cadmiumgehalte in de urine (0.79, bij 1% significantie niveau). Ook is er een positieve correlatie (0.40 bij 5% significantie niveau) tussen het aantal soldeer uren per week en het cadmiumgehalte in de urine. Op basis van deze bevindingen kan men suggereren dat het aantal dienstjaren als koeltechnieker en het aantal soldeeruren per week belangrijke gevolgen kunnen hebben voor de gezondheid van de koeltechnieker, die gedurende meerdere jaren met cadmiumhoudende zilverbagetten soldeert. Een vergelijking van de biomontoringsgegevens van de werknemers waarbij 2 jaar voordien een blootstellingsstop werd doorgevoerd (bedrijf A) toont duidelijk aan (1% significantieniveau) dat het cadmiumgehalte in het bloed daalt bij blootstellingsstop. Deze daling is minder duidelijk te zien in de urinaire cadmium concentraties (10% significantieniveau). Mijn literatuurstudie toonde aan dat arbeidsgerelateerde aandoeningen tijdens het huisartsconsult tot op heden erg weinig aandacht krijgt en voor de huisarts een struikelblok vormt.

Conclusie: Met de beschrijving van mijn vroegere thesis wil ik aantonen dat achter een klacht van een patiënt op een huisartsconsult mogelijks een onderliggende arbeidsgeneeskundige klacht kan schuilen. Werk slorpt gemiddeld een kwart tot een derde van de beschikbare tijd op waardoor arbeid een frequent en belangrijk thema op de huisartsraadpleging zou moeten zijn. Er is dringend nood aan (h)erkenning van en meer aandacht voor dit domein in de opleiding tot huisarts!